

بسم الله الرحمن الرحيم

ادلب ښار ته درواغجن ملاتړي او دښمن دواړه په کمين کې ناست دي

(ژباړه)

له هغې وروسته چې د بشار اسد جنایتکار نظام د انقلابیونو تر کنترول لاندې پر ډېریو سیمو تسلط پیدا کړ، په داسې حال کې د ادلب د جگړې خبره د ورځې گرمه تبصره ده، چې دغې اساسي قضیې ته ګواکې حللاره پیدا کوي. ځینې خلکو ته ډاډ ورکوي، چې ادلب د نور ښارونو په څېر نه دی دا ښار د ترکیې د دولت تر ملاتړ لاندې دی او ترکیې د نظام او انقلابیون په ټولو لیکو کې څارونکي ځای پر ځای کړي دي. په داسې حال کې چې دا څارونکي د شام د خلکو په حق کې د روسي الوتکو د جنایتونه هېڅ مخنیوی نه کوي.

ځینې کسان حللاره، د یوه وفادار نظامي ځواک په رامنځته کولو کې بولي، چې د خاپنو رهبرانو له ګوښه کولو وروسته، د چارو واګی په لاس کې واخلي او د نظام پر وړاندې خپلو عملیاتو ته سرعت ورکړي، خو د دې حللارې وړاندې کوونکي په «حمیمیم» کې د چنگښو له فعالیتونو څخه، چې له روسیې سره د خبرو په حال کې دي او تر

دغه شعار لاندې «د وینو له تویولو څخه مخنیوی» په ښکاره ډول او بشپړه توګه د وسلې تسلیمول او پر ځمکه اېښودل غواړي، په داسې حال کې چې مجاهدین همدا اوس د تیري کونکو په مخنیوي کې بوخت دي، هغه پېښه چې د شام په ډېرو سیمو کې ښکاره شوې ده.

د ادلب د جګړې په اړه بحث او تبصره د اهمیت وړ ده، ځکه دا نښته د انقلاب وروستی دفاعي کلا ده او په اوس وخت کې ټول له ډنډ څخه د انقلاب د ژغورلو د حللارې په لټه کې دي، چې مردارو سیاسي پیسو ورته را منځته کړی دی. ټول د هغو رهبرانو له منگولو څخه د انقلاب د ژغورلو په لټه کې دي، چې د خپلو وروڼو نصرت ته، چې نصرت یې له خپل ځان سره نصرت دی، ورنه دانگل. هغه رهبران چې خپل وروڼه یې ووژل، د مجاهدینو صفونه یې ړنگ کړل او کورنۍ وژنې یې پیل کړې، له نړیوالو او سیمه ییزو استخباراتي دستګاوو سره یې اړیکه ونیوله، د هغوی د امرونو ترسره کولو ته یې ملا وتړله، جنګي لیکې یې ودرولې او د اوربند او مذاکراتو په کڼو کې یې وغورځول.

د انقلاب د ژغورلو د حللارو په اړه له خبرو څخه مخکې: باید وپوهېږو چې نړۍ د شام د انقلاب پر وړاندې له دې امله توطئه نه ده کړې، چې دغه انقلاب د یوې مړۍ ډوډۍ او یا د وزارتې مقام په تمه او د کوم قانون د اصلاح لپاره رامنځته شوی وي؛ بلکې دا انقلاب غواړي پانګوالي، چې یوازې د غرب گټې ساتي، له منځه یوسي او پر ځای یې د اسلام نظام حاکم کړي. نړیوالې توطیې له دې کبله دي، چې د شام خلک جغرافیایي تابعیت (مرز) ردوي، په خپل دین کې ذلت نه مني او په لوړ غږ وايي او دا شعار ورکوي: «یوازې حضرت محمد صلی الله علیه وسلم مو تر ابده رهبر دی، یوازې الله تعالی ته سر ټیټوو، مرګ غواړو نه ذلت؛ هوکې د شام د خلکو د وژلو، ویجاړولو او ړنگولو دلیل همدا و. دغه د شام د خلکو عظیم الجثه (سترې) قربانۍ دي، هغه قربانۍ چې د اسلام ارزښت لري.

باید وپوهېږو، چې د شام انقلاب چې نن ورځ په هر حالت کې دی، پکې لوی خیر پروت دی؛ ځکه الله سبحانه و تعالی په دې وسیله د صادقینو صفونه پاک کړل او څوک چې په مردارو پیسو پورې تړلي و، له منځه یووړل. هغه کسان چې اسلامي شعارونه یې ورکول او د مسلمانانو په وینو یې لاسونه ړنگ وو، پر هغوی یې مالیات وضعه کړل هغوی یې مذاکراتو او تسلیمۍ ته اړ کړل او همدارنګه په دې وسیله الله سبحانه و تعالی د هغو کسانو صف بېل کړ، چې خیالي او فرضي خلافت یې اعلان کړ، ددې کړنې موخه لکه څنګه چې ټولو ته ښکاره ده، د خلافت د څېرې بدنامول وو؛ هغه تانده څېره، چې د مسلمانانو په ذهنونو کې له خلافت او خلفاوو څخه په ځانګړي ډول راشده خلفاوو څخه پیدا شوې وه. د دغه خلافت له اعلان څخه موخه د خلافت بدنامول او ترې د خلکو په ذهنونو کې بد

انځور جوړول و. داسې چې که نن خلکو ته د خلافت نوم واخيستل شي له ځنډ پرته يې په ذهنونو کې ترې ناوړه خبره پيدا کېږي. ان خلک له هغه او له مخلصو دعوتگرانو څخه تبتي، هغه مخلص دعوتگر چې تل د دښمن د توطئو د برېښولو په هڅه کې دي او د مردارو سياسي پيسو له اخيستلو او گواښونو يې تل خبرداري ورکاوه؛ دوی هغه کسان دي چې د ترکيې، سعودي او ورته دولتونو رول، چې د دوستۍ او رښتينولۍ ادعا کوي، په ډاگه کوي.

همدارنگه بايد پوه شو چې د صادقينو او کاذبينو د صفونو د توپير تر موضوع، مهمه موضوع د پلانونو توپير دی، د هغو غربي پلانونو توپير چې د ټولو ډلو رهبران او سياسي ځواکونه يې لېږدوي. د نبوت پر منهج د خلافت برنامه، چې حزب التحرير يې لېږدوي، دغه حزب هېڅ وخت خلک نه نيولي او نه شکنجه کړي؛ بلکې ځوانان يې نيول کېږي او شکنجه کېږي. هېڅ وخت يې له نړيوالو او سيمه ييزو استخباراتي کړيو لکه: ترکيې، قطر او يا کوم بل دولت سره ناستې نه دي کړې. د تړلو دروازو تر شا په ناستو او د «الموک او الموم» په توطئو کې يې هېڅ برخه نه ده لرلې، هېڅ اوربند او مذاکرې يې نه دي منلي؛ بلکې په اړه يې خبرداري ورکړې دي. په نړيوالو کنفرانسونو کې يې گډون نه دی کړی او په بدل کې يې، په هغه کې د گډون خطرونه بيان او له هغو يې خبرداري ورکړې او هېڅ وخت د ډلو تر منځ د کورنيو وژنو د تحريک لامل نه دی شوی؛ بلکې له هرې مشروع وسيلې څخه په گټه اخيستني سره يې هڅه کړې، څو ترې مخنيوي وکړي.

که پر انقلاب باندي وارد شويو ټولو عيونو ته وگورو، وينو چې حزب التحرير پکې هېڅ رول نه درلود؛ بلکې وينو چې د دغو عيونو په له منځه وړلو کې يې په ټوله ځيرکۍ او اخلاص سره د هېڅ کار له کولو څخه دريغ نه دی کړی. هغه ځيرکي، چې د نښتو د طبيعت له درک او پېژندلو، د نښتو له موخو او د دغو موخو له تگلارو او کړنلارو څخه اخيستل شوې؛ هغه اخلاص چې د حزب د کړنو له محور، عقيدې او احکام څخه زېږېدلی او بس. حزب التحرير يو مبدئي حزب دی او د واقعيتو د تغير پر وړاندې يې خپل ثبات ساتلی دی. له همدې امله غرب تل په هڅه کې دی، چې د حزب کار بې ارزښته وښيي او خلک له دې لارې وغولوي. ددې تر څنگ غرب ټولې رسنۍ او غير رسمي سپيان د حزب پر وړاندې د مبارزې، د څېرې د بدناملولو، کمولو، سپکولو او استهزا لپاره گمارلي دي.

هو، تر دې مخکې چې د انقلاب د ژغورلو پر لاره خبرې وکړم، بايد ذکر شوي موارد له ياده ونه باسو، ځکه ډېر د يوه الهي ځواک د دخالت په تمه دي، چې اوسنی حالت له منځه يوسي او په يوه وار سره مسلمانانو ته بريا راوړي؛ په داسې حال کې چې شک نشته، چې که الله سبحانه و تعالی وغواړي حتماً داسې دخالت کولی شي، خو دغه دخالت

پر ځينو شرطونو لکه د پیغمبر صلی الله علیه وسلم او اصحابو رضی الله عنه په شرطونو سره مشروط دي. په لنډه توګه: نن ورځ مسلمان باید د الله سبحانه و تعالی د دخالت لپاره لاندې درې شرطونه رعایت کړي:

۱- د ږیرورو او ږیر کلیو په ګډون ټول مسلمانان باید دغه سیکولریستي او د خلکو نظامونه پرېږدي او د شوراوو له لارې خپل استازي او انساني ځواک د نبوت پر منهج د خلافت د تاسیس لپاره وګماري، هغه نظام چې الله سبحانه و تعالی یې تاسیس پر موز واجب کړی او رسول الله صلی الله علیه وسلم یې د تاسیس زېری ورکړی دی، هغه امر چې راتګ یې مبارک دی او خورا لوی کار دی.

۲- امت باید له هرې مشروع لارې څخه خپل غږ د خلافت نظام له ملاتړه پورته کړي؛ چې دغه کار په حقیقت کې د خلکو او الله تعالی تر منځ تړون دی. په دې وسیله خلک خپل خالق ته وایي: «اې زموږ خالق! له تا څخه پرته له هېڅ شي نه ډارېږو، سپېڅلی قدرت دې له موږ سره کړه او موږ ته دې په خپل نصرت سره نصرت راکړه» له خلافت څخه ملاتړ خپله د الله سبحانه و تعالی د نصرت د ترلاسه کولو په معنی دی.

۳- امت باید د شوراګانو له لارې خپل استازي او انساني ځواک وغواړي، څو د انقلاب رهبري داسې کس ته وسپارل شي، چې هغه د سیاسي رهبري-توان ولري او مخلص نظامیان باید د دغې څیرکې او مخلصې رهبري، مرستې ته ور ودانګي.

هو، دا شرطونه هغه وخت حقیقت مومي، چې پر قادر الله تعالی باندې توکل وکړو؛ پر هغه خالق چې هېڅکله وعده خلافې نه کوي او باید پر دې ایمان ولرو، چې عزت د الله تعالی، رسول صلی الله علیه وسلم او مومنانو دی، چې دا د الله تعالی له لوري د نصرت ضامن کېږي.

خو د عملیاتو په خونو کې تمه او کیناستل او د دفاعي کارونو لپاره د نقشي ایستل مخلصه او څیرکه سیاسي رهبري-نه رامنځته کوي؛ ځکه دا موقفونه د تکراري خیانتونو د تکرار سناریو او د ښکار په دام کې لوېدل دي او سترې قربانۍ ضایع کوي، په داسې حال کې چې مومن له یوه سوري دوه ځله نه چیچل کېږي.

په دې کې شک نشته، چې الله سبحانه و تعالی به خپل دین ته نصرت ور نه کړي او ډېر ژر به د الله تعالی په خوبه د نبوت پر منهج خلافت تاسیس شي. لکه څرنګه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم یې زېری ورکړی او د احمد طیالسي او نور په روایتونو کې داسې فرمایي:

«...ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةٌ عَلَيَّ مِنْهَاجِ النَّبُوَّةِ»

ژباړه: ... وروسته له هغې به د نبوت پر منهج خلافت راشي.

زموږ په لاس کې له ټول ځواک او امکاناتو سره، د دغه دولت د تاسیس لپاره هڅې پر موږ واجب دي. موږ باید له ټولو وسایلو او اسبابو څخه په ګټه اخیستنه، د رسول الله صلی الله علیه وسلم پر طریقه د هغه د تاسیس لپاره کار وکړو، خو اسلامي امت په بشپړ ډول د ذلت او خواری له وخته خلاص شي، له داسې وخته چې پایله یې د داسې نظامونو زغمل دي، چې له قتل، فقر او ابرو تویولو پرته یې بل څه امت ته نه دي راوړي او د عزت او کرامت وخت ته یې بوځي، هغه وخت چې د نظام منلو پایله یې انسان ته خوشبختي راوړي، داسې څېزونه یوازې د الله سبحانه و تعالی د حکم تر سیوري لاندې حقیقت پیدا کوي. هو، په داسې چارو کې باید د الهي رحمت مشتاقان له یو بل څخه مخکې شي.

له رایه جربدي څخه اخیستل شوی

لیکوال: منیر ناصر

۱۴۳۹ هـ.ق، د ذوالقعدې ۲۱ مه

۲۰۱۸ م، د جولای ۲۵ مه

ژباړن: شجاع بشارت